

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

Preus de subscripció
 Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes.
 Fora, 1'50
 Extranger, 2'25
 Número corrent, 10 cèntims : Atracat, 20 cèntims

Direcció i propietat:
Impremta RAMON
 Teléfono 770

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 REMITITS: 10 CÈNTIMS LÍNEA
 No s'admeten escrits sense firma
NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

La Diada de la Llengua Catalana

demà se celebrarà en nostra vila

CATALANS:

Devant la imminència de l'hora glòria, cal ara més que mai, que'ns presentem units en un comú ideal i deixant de banda tot partidisme, testimoniem el nostre amor, la nostra gratitud a la Llengua catalana, retent-li un bell homenatge.

La Llengua Catalana ha fet el miracle de la nostra glorificació, ella ha sigut la que'ns ha dictat l'alt sentit de patriotisme, la que ha inspirat als nostres poetes les belles cançons immortals, la que ha fet granar en la nostra terra les més altes virtuts cíviqes, per ella estem pròxims a figurar dignament en el concert dels pobles lliures.

Dintre del mirall de la Llengua, ànima del nostre poble, s'espillen el seny i la laboriositat catalana i totes les nostres característiques racials que ens han dut, malgrat les trabes d'una dissortada política, a un grau d'esplendor material que ens enorgulleix i dignifica.

A tots els que sentiu bategar el vostre cor amb un ritme catalanesc, a tots els que teniu l'ànima amarada d'amor a la nostra Pàtria, la Comissió Organitzadora de la Diada de la Llengua Catalana vos convida a col·laborar en sa tasca, tasca d'honor per a tots els que la fassin seva,

Barcelona, Desembre de 1918.—*La Comissió Organitzadora de la Diada de la Llengua Catalana.*

Atenent aquesta invitació, el Centre Nacionalista d'aquesta vila ha prés la iniciativa de celebrar en nostra vila la Diada de la Llengua Catalana, que tindrà lloc demà a les quatre de la tarda al Saló de festes del Centre Industrial i a la qual hi han sigut convidades totes les societats polítiques i culturals de la vila, les que hi enviarán delegacions del seu si per pendrer part a la Festa.

EL BAIX PENADÈS es complau identificant-se an aquesta festa i es permet la llibertat de recomenar a tots els vendrellencs, grans i petits, homes i dones que hi assisteixin, puix la Diada de la Llengua Catalana dintre la seva sencillesa es la més noble i la més franca, ho es tot: el còs i l'ànima de la Parria; el passat, el present i el pervindre de Catalunya.

Escolta comerciant

Jo et sé, comerciant català, defensor de l'idealitat catalana. Quan Catalunya demana el teu concurs, t'ofereix generosament, treballes dintre de la teva esfera d'acció, per son engrandiment. Jo et sé amant de exterioritzar el teu amor per les reivindicacions catalanes, i quan es arribada l'hora de ajuntar els cors i de fer vibrar els esperits, ofereixes el teu esforç i les teves energies.

Per qué, doncs, comerciant català, que estimes fonament Catalunya, no vols retre homenatge a la seva, llengua que és el seu verb? Barcelona per culpa teva, exteriorinent té l'aspecte d'una ciutat no catalana. Qui t'obliga a no escriure els rètols en català? Qui t'ha dit que havies de anun-

ciar els articles en llengua no catalana? Si no existeix cap llei que t'obligui a prescindir del teu idioma, per qué el prostergues, per qué l'humilies? Com podràs fer creure, bon comerciant català, que estimes la teva llengua i que desitges que sigui declarada oficial, si espontàneament la prostergues? No havem quedat que ets nacionalista? No has dit mantes vegades que lluitaràs per la llibertat de Catalunya? Com vols que la gent cregui sincers els teus clams i les teves indignacions, si no honorés publicament ço que tenim de més sagrat que és la llengua? Pensa que per damunt de tot havem de defensar el nostre idioma perquè si el perdéssim moriria la nostra espiritualitat. Si cauen les fàbriques, podrem refer-les; si perdem nostres cabals, treballant podrem ob-

tenir-ne de nous, però si perdem la llengua, si mor el nostre verb nacional, Catalunya deixarà d'ésser.

Tens, potser, que la gent no catalana que conviu amb nosaltres deixi de comprar els teus articles? Però és que tal volta no existeixen a Barcelona establiments ben acreditats que honren la nostra llengua? Doncs, si ells ho fan, per qué no ho fas tu? No hi ha cases estrangeres establertes a la nostra ciutat, que escriuen els rètols de llurs establiments en la seva pròpia llengua, i ningú en protesta? Si un estranger té el dret d'usar la seva llengua, no el tindrás tú, comerciant català, que vius a la teva terra? Si no ho fas, es perquè no ho vols.

Tens un dret i no l'exerceixes. Quan la nostra llengua rebí humiliacions, no protestis ni t'indignes, perquè tu també la humilles. Pensa que cada català vé obligat a honrar-la, dintre de la seva esfera. No pots culpar a ningú, perquè ets lliure dels teus actes, i si no l'uses és perquè no l'estimes tant com dius.

Quan la ciutat vibra i els catalans van en manifestació a demanar la llibertat de Catalunya, tu generosament clous les portes del teu comerç i contribueixes a que la protesta sia ferma i sorollosa. Es que havem d'ésser eternament protestataris. Es que no ha arribat ja l'hora de demostrar amb fets que som dignes de conseguir la llibertat que demanen, que per damunt de tot estimen la llengua catalana? Sigues, doncs, conseqüent i si ets nacionalista com dius, no vulguis més humiliar el teu idioma. Que no puguin dir els teus enemics que el teu nacionalisme és purament econòmic i que no persegueixes altre fi que el teu millorament de classe. Encara és temps de rectificar el teu erro. Encara pots redimir-te. No t'avergonyeixis d'usar la teva llengua, perquè tens el dret de fer-ho i Catalunya t'ho demana.

L'amor es demostra amb fets i no amb paraules.

Si dius que estimes el teu verb i continues encrivint els rètols en llengua no catalana, la gent dubtarà de tu. I creu que és una cosa ben trista un hom pugui dubtar de la catalanitat d'un germà de pàtria.

J. CIVERA I SORMANI.

(Del butlletí de *Nostra Parla*.)

Una veu més

Estem pròxims a presenciar les grans transformacions que venen a rejuvenir a la vella Europa, i Espanya, aquest estat artificios, aquesta ficció d'unitat nacional predicada tants segles, sense arrels positives en la majoria de les nacionalitats ibèriques, esdevé, també, propensa la descomposició, si és que'ls d'allà no miren d'estudiar bé la lliçó del dia, com la portem apresada els d'aquí, fa moltíssims anys.

Desde nostra juvenesa havem vingut lluitant sempre en el camp nacionalista, havent sofert tota mena de vexacions, durant els primers temps d'actuar-hi, i precisament pels mateixos germans nostres, els que avui, donen la balança a favor de Catalunya, al imposar aquesta la seva omnimoda voluntat nacional davant del món civilitzat, en un recent plebiscit fet per l'Escola de Funcionaris en la IV Setmana Municipal.

¿A que obeeix aquest fenòmen? ¿quina força dinàmica té el nostre sant ideal, que'ls seus enemics d'air siguin els seus més decidits defensors avui?

La raó, el seny que a tota hora ha guiat els nostres actes col·lectius; ha obert els cors dels bons patriotes a la causa justa que el poble ardidament defensa, i per això's poden fer solemniais assemblees com la celebrada el dia 21 del passat desembre a la comtal ciutat.

L'Autonomia es un fet. El Govern podrà negar-nos el dret que tenim a regir-nos nosaltres mateixos, emperò li mancarà la força moral que a nosaltres ens encoratja a seguir lluitant, fins a obtenir la més preuada llibertat que tenim dret a fruit-la, com a ciutadans dignes que hem assolit la majoria d'edat per a ésser amos dels alts destins d'aquesta mai prou estimada Pàtria.

Tota demora en concedir-nos lo que els vots de nostres representants han conquerit, és un crim més de lesa humanitat, que no estem disposats a tolerar més els catalans conscients de la sobirania que ens imposa el deure, a els homes que tenim cor i sang per ofrenar en olocauste d'apuesta benfida terra que ens donà la vida al naixer i el dret al viurer.

Com un sol home, l'himne va guanyant voluntats, extenent arreu la seva màgica psicologia, quin ritme porta en sí la veu unànim d'un poble

que vol l'Autonomia, amb la que hi creu el seu benestar.

¡Els mapes de l'Europa central i oriental es transformen! Espanya: escolta'ns si no vols transformar el teu, que l' hora de les reivindicacions s'és arribada, i Catalunya té dret a ésser nació, mal pesi a tots els estats constituits com ho ets tú!

S. BIS.

AGRÍCOLES

LA PODA DEL CBP,

Tressols i Guyot
IV i ÚLTIM.

En totes les podes deu procurar-se: Que sempre sigui el mateix podador.

No deixar per brocada la que miri dintre o a terra.

Que'l cep quedi obert per medicarlo millor.

Que, essent obert, no ho sigui massa puig contra la voluntat dels obrers, al treballar-lo, capularfen la brocada.

Per çò devem tenir les passades ben afilerades al llarg i través, i per cap moltu, tampoc més amples de l'un cap que l'altre.

Que no siguin ni massa baixos ni massa alts. Els baixos arrosseguen el fruit, son propensos a la podridura i més atacats del mildew els pampols i raïms. Els alts tenen contratemps en les llaurades, fan el fruit pellit i estan molt afectats d'oldium (malura).

Les ungles o canyes velles deuen arranar-se per que la carn cobreixi la ferida i formi un cos sense porals on entraria la corcorina que viu més que'l cep, i a ses costelles.

Arrodonirém el cep per a que'l pes del fruit no decanti la planta.

Mellor aniria que cada cep portés estaca o puntal on sostenir-se i lliurar-se aixís de les balançades. A França les vinyes tenen un filat que les protegeix puig la part de raïms que s'a perdrfen i aixís arriben al cup pagant amb escreix les despeses del fil.

Els rebollims i sobre-colls que no tinguin raïms els treurém tots, puig malgastien la sava, a excepció dels que volém per brocada l'any vinent.

Que tingui la suficiencia alimentació ja que d'altre manera la poda no serveix per res. I si ls ceps son ben alimentats, ben treballats i ben medicats podeu com volguéu, que no faltaran cistells de raïms pel vermar; però tingueu en compte que si ademés dels braços, la suor i la butxaca, i poseu també la inteligencia i la conciencia, la magnànima vinya os doblará el fruit.

I si encara hi ha algú que no practica part o cap de les regles subdites perquè en sab de millors, si les exposa, no serà esquerp en practicar-les buscant millorament vostre humil pagés.

PERE VIDAL

DEPORTIVES

FÚTBOL

Nostre públic, després de molt temps de no poguer gaudir d'espectacles futbolístics, tingué ocasió, en la diada de Cap d'any, de presenciar un bell encontre entre un

estol de joves aficionats de casa i de fora casa.

Resultà una bella festa en tots conceptes: dia esplèndit; concurrència distingida, destacant-s'hi el bell sexe; jugadors força acertats en les seves intervencions i en llur comés, cosa estranya en els nostres futbolistes pel poc entrenament que posseeixen. Talment semblà que, si treballaren tan abnegadament es degué a les simpàtiques senyorettes que presenciaven l'acte; a elles es deu, doncs, la esclatant victòria que aquests assoliren.

El partit, un damunt complet dels d'aquí i forts i seguits revifaments dels forasters, volguent dir això que ls nostres futbolistes gairebé sempre es feren amos de la pilota, mentres que ls seus contrincants amb tot i fent verdaders esforços, no lograven allunyar del seu davant als seus enemics.

En la primera part foren entrats quatre gols, tres se'ls apuntaren els equipers del equip local Baldris, Company i Ivern, de boniques combinacions i xuts, per un que'n marcà quan s'ahava per acabar el primer temps, el capità del equip tarragoní

senyor Avilá. En Company i en Baldris tornaren a entrar dos gols més en el segon temps; el primer d'un xut fortíssim i ràpit que apenes se'n donà el porter, i l'altre, fet de penalty, ficant-se la pilota lentament dins el marc sense que fos molestada pel guarda-meta.

Arbitrà aquest matx l'amic Ferret qui ja ho havia fet en altre temps, estant força acertat en sos fallos.

Els equipers es presentaren amb aquest ordre:

F. C. Tarragona: Recasens, García, Blay, Fortuny, Martínez, Solé, Pocurull, Avilá, Alvarez i Brull.

F. C. Vendrell: Vidal, Marqués, Mallofré (P.), Ivern, Colet, Nin, Planas, Company, Baldris, Mallofré (D.) i Lleó.

Uns i altres jugadors buscaren els mitjans de complir en el lloc senyalat, treballant tots de debò i fent-se aplaudir diferents vegades.

Aquesta victòria de 5 gols a 1 no deixa d'ésser un brillant triomf pels nostres entusiastes futbolistes.

P. M.

LA FESTA DE DIUMENGE

Vendrell per la Victòria dels Aliats

Nostra vila, democràtica de sempre, no podia faltar a la celebració de la més gran victòria de la justícia sobre la força. Ella, que durant la cruenta lluita soferta pels pobles aliats, havia ja demostrat intensament la seva compenetració amb les dolors dels pobles herois, omplenant fins a no caber-hi i per dues vegades la espalosa sala del Tivoli quan aquelles memorables sessions de cine amb pel·lícules de la guerra i a favor de les necessitats dels lisiats i orfes del gran drama; ella que a tot-hora visqué ansiosa per la sort que podia cabrer a la causa de la democràcia, interessant-se més del noranta per cent dels seus habitants per la afrosa lluita, vivint les angúnies de aquells, sentint com a propies les adversitats dels braus pobles belga i francès, no devia ni podia estar passiva davant la victòria aliada.

Per això desde'l primer moment hi hagué el preposit d'organitzar un gran acte, mes la vila volia fer-ho d'una manera esplendorosa i això li feu retrassar el seu comés, puig en els primers moments era impossible organitzar una festa grossa pels molts actes que a diari es celebraven arreu de nostra terra.

Mes tot té el seu dia, i per fi fou senyalada la data del diumenge passat per donar sortida a un sentiment de joia de tant temps retingut, i a iniciativa del Centre Republicà Autonomista s'organitzà la festa.

A ella i foren convidats tots els pobles de la comarca, de tots els quals, i no els ressenyarem perquè hi eren tots, hi concorregueren nutrides representacions que enviaren delegats per assistir al banquet. Pot ben dir-se que diumenge tinguérem la satisfacció de saludar a tots els amics i companys comarcans que simpatisen amb les idealitats lliberals i estimen de cor a la nostra patria. Rebin tots ells nostre agraïment per la seva presència a casa nostra.

I anem a la ressenya de la festa:

Durant el matí es notà ja una animació extraordinària congregant-se al davant de la estació, a l' hora d'arribada del tren de les onse, una compacta multitud desitjosa de rendir un aplauso als senyors convidats que venien per assistir a la festa. Els esperaven l'Emili Folch, diputat provincial, el president del Centre Republicà, Josep Gay, i tota la junta d'aquell centre, l'alcalde, Pere Simó i la majoria de regidors. Els

arribats, senyors Domingo i Macià, diputats a Corts, Lloret, president de la Diputació i Juncosa, diputat provincial, foren objecte d'una manifestació de simpatia i una nombrosa concurrència els acompanyà fins al local del Centre Republicà, ont una orquestra els rebé, als acorts de La Marsellesa que'l públic corejà, donant-se entusiastes visques a Catalunya lliure i republicana.

A la una en punt de la tarde se sentaren els començals a les taules, arranades artísticament dalt del escenari del Tivoli, quin fondo i parets laterals apareixien cobertes amb profusió de banderes aliades, presidint al centre la bandera barrada i al bell mitj un retrat de Wilson.

El Menú fou servit amb gran pulcritut i regularitat pel Hotel-Restaurant Miramar, de Comarruga, transcorregent l'àpet amb fraternal animació i entusiasme que anava creixent a mesura que s'acostava l' hora dels brindis. Prengueren seient uns 125 començals i presidíen la taula l'Alcalde i el President del Centre Republicà que tenen als seus costats els invitats i altres personalitats de vila i comarca.

A dos quarts de tres foren obertes les portes del local i la espalosa sala del Tivoli s'omplena a curull per una multitud que no pogué encabir-se a la sala i això que de la platea s'havien fet retirar les cadires. Pot ben afirmar-se que'l nombre de persones que desitjaven sentir als oradors no baixarien d'un parell de milers.

Avansà al marge del escenari el senyor Gay i digué que s'anaven a pronunciar els parlaments, i que degut a que'l senyor Domingo tenia necessitat de sortir amb el tren de tres quarts de quatre, per haver d'assistir a una important reunió de la Mancomunitat, seria aquell el primer en parlar.

Al apareixer el popular diputat a la tribuna li fou dedicada una entusiasta ovació, tocant la orquestra «Els Segadors» i «La Marsellesa» que'l públic corejà.

Fou el senyor Domingo un gran parlament, glosant lo que significava l'acte que s'estava celebrant, el perquè la lluita de la gran guerra havia sigut tan cruenta, la finalitat perseguida per les nacions aliades i els avenços que haurà assolit la democràcia mundial, gracies a la generosa sang donada pels millions d'homes que en les afroses batalles lliurades contingueren el

poder del absolutisme i vincerem la brutalitat de la força.

Fou una bella comparació del fenomen per que passa l'home al llensar-se a la guerra, puix ella el converteix en fera, i quan es lluita per una causa justa i santa els homes mellors, els mes forts d'esperit, el mes patriotes son els que mes feres se senten, al contrari de quan la pau s'imposa, en que quan l'home torna al seu centre quan l'home ha de actuar de tal, aquella mateixa ferra deu convertir-se en sant.

Dedicà una alusió, dirigint-se als consuls, als governs de la entente, dient-los-hi que les esquerres espanyoles havien sigut les úniques que verament sentien entusiasmme per la seva causa, mentres la monarquia i els seus governants es portaren durant la guerra com a perfectes germanofils, i ara, quan la victòria ha sigut pròdiga amb els aliats, aquella monarquia els adula per que li conservin la vida. I com que, segons la mellor i mes gran de les catorse bases wilsonianes, deuen respectar-se les nacionalitats oprimides, lliurant-les dels opressors, demana que en el plet a liquidar entre el poble espanyol i les oligarquies que'l dominen sia contemplat per les nacions aliades amb neutralitat, deixant als homes d'Espanya en llibertat d'acció per a derrimir les nostres diferencies, diu que si aixis es fa, acabarem implantant també el domini del dret i la justícia sobre ls poders opressors.

Una forta ovació coronà el parlament del senyor Domingo.

Acte seguit parlà en Nicolau Juncosa qui s'extengué en acertades consideracions sobre la guerra i la pau; en Pere Lloret, que recordà que les seves primícies de vida pública les havia comensades a casa nostra i s'extengué sobre observacions lligades entre nostre problema de llibertat i nacionalitat i els problemes plantejats per la gran guerra; dedicà una recordança al Arquebisbe de Tarragona, finat recentment, qui era un convensut aliadofil, virtut que no li fou reconeguda en la oració fúnebre que es pronuncià en l'acte del seu enterrament i acabà amb una lloansa als aliats pel sacrifici fet en bé de la humanitat, del qual els neutrals i fins els homes dels imperis centrals en gaudiran grans beneficis; en Jaume Romeu dirigí també acertades i breus paraules a la concurrència, després de les quals, es concedí la paraula al senyor Macià, que fou rebut amb una delirant ovació, demanant al públic Els Segadors i La Marsellesa que tocà la orquestra i durant quina execució no pararen els visques de tota mena.

Restablerta la quietut, el senyor Macià comensà dient que ell no era orador pero que a falta de paraules ell posava fets. (Una forta ovació i vinques interrompé al orador) Analsà serenament la situació de Catalunya i lo que calia fer per a que ella assolís la llibertat que li toca de dret i mes avui després del triomf de la causa aliada i la publicació de les catorse bases d'en Wilson. En acertades paraules exposà llargament lo que ell creu deuria fer-se per a que l' obrer català, sobre tot el de les ciutats, pogués trobar a la nostra Patria un amor i una recompensa al seu treball, que'l convertís en un ciutadà content i satisfet de la vida, puix la Patria per esser forta necessita del amor de tots sos fills, rics i pobres. Diu que ell no es fia de les promeses dels oligarques i que per assolir la llibertat de Catalunya deuen haver de fer-se tots els sacrificis necessaris i que el dia que arribi el cas ell, com sempre, se'l trobarà a primera fila.

Una estruendosa ovació coronà el valent i sincer parlament del diputat per Les Borges, obligant la concurrència a tornar a tocar Els Segadors que corejà el públic de peu dret.

Finalment el president del Centre Republicà en Josep Gay, donà les gràcies en breus paraules.

La orquesta executà «La Marsellesa» que tot-hom oí a peu dret, i acabà l'acte amb forts visques i aplaudiments, sens que's tingués que registrar ni el més petit incident.

Rebín un aplauso tots quants contribuïren a la organització de tan bella festa.

Ens foren entregats els següents telegrames i telefonemes que's reberen:

Presidente Centro Republicano.—Siento vivamente que motivos imprevistos me priven del gusto de estar entre ustedes quedando muy agradecido por su amable invitación rogandoles reciban la expresión de simpatía de Francia para los francófilos de la valiente villa de Vendrell.—Merelo.

Marcelino Domingo y Francesch Macià, Vendrell.—Antusiasmats victòria aliats adherim acte celebran en nom del Centre Unió Republicana Vilafranca Penadès.—Parera, Mitjans, Arnó, Más, Ribas, Regull i Parera Rafols.

Presidente Banquete Victoria Vendrell.—Imposibilidad asistir nos adherimos hermoso acto saludando a Consules Nación hermana diputados Domingo, Macià y aliados Vendrell.—Redacción Penadés Republicano.

Gay, Centro Republicano Vendrell.—Asunto profesional Mataró imposibilita asistir banquete mañana. Ruegole me disculpe personalidades y amigos.—Figueroa.

POLITQUES

La conferencia d'en Fabra Ribas

El dia de Cap-d'any a la tarda, a la Cooperativa «La Reforma» hi donà la anunciada conferència l'il·lustrat publicista i sociòleg A. Fabra Ribas, delegat a París del Comitè Socialista internacional.

Feu la presentació del conferenciant el president del Consell obrer local en Duval Ivern.

Seguidament prengué la paraula en Fabra qui digué que anava a disrtar sobre'l tema «La qüestió agrària baix el programa socialista».

Com a preambul cregué a bé el conferenciant fer una exposició de lo que es el socialisme, cosa que logrà amb gran facilitat i que nosaltres per falta d'espai ens veïem en la necessitat de passar per alt.

Diu que l'Assamblea Socialista entengué que'l problema agrari a Espanya es el principal, puig sense solucionar-lo fora impossible la vida ja que l'obrer agrari es el motor que fa treballar a la industria, i funcionant aquesta i produint aquell, es facilita un intercanvi entre'ls nostres productes i les primeres materies que necessitem, lo que també fa estable la pesseta que avants del conflicte europeu estava malalta.

Exposa que'l programa mínim, de dita Assamblea demana que totes les terres que estiguin tres anys sense cultivar s'incorporades a l'Estat per a que aquest les entregui a col·lectivitats que les treballin, facilitant l'Estat les llevors, arrels, i fins el capital, ja que no pot aquell negar-s'hi, puig primer deu ésser aquesta ajuda que moltes altres atencions del pressupost. En quant al programa màxim diu que en ell es considera la terra per benefici de tot-hom.

Com a solució d'aquest punt, creu ell deuria fer-se fundant Cooperatives de consum i de tota mena i que l'Estat ho completés facilitant escoles agrícoles, granjes experimentals i demés elements de divulgació agrària. Diu que en aquest punt es de aplaudir lo que fa avui la Mancomunitat.

S'exten en varis punts del programa mínim que va llegint i comentant, tracta l'assumpte dels arrendaments, demanant lleis protectores pels sinistres agraris, seguros etc., i la repoblació forestal, perquè

a Espanya ha sigut tan abandonada aquella, que fins les condicions atmosfèriques ha fet canviar. Glosa la implantació dels tribunals rurals i segueix tocant els demés punts, fins arribar a la formació del catastro en quina formació creu essencial la vigilància dels pagesos per que aquell s'fa veritat, puig que les terres deuen de produir tot lo que poguessin i si aixís no fos fins es pogués fer pagar, al qui les retingués, lo que aquelles produïrien.

Entra a tractar de la petita propietat i recorda una proposició seva aprovada al Congrés de 1918, la que llegeix i comenta llargament, per estar dedicada en bé del treballador i en garantia de la petita propietat.

Té un bell paragraf pel obrer agrari espanyol que havent de fugir de sa casa per no poder-hi viure, està transformant en jardins l'Algeria i molta part del Nord d'Àfrica. Diu que ell els ha vist, també, al sud de França ont la sobrietat característica dels nostres obrers completada per la assimilació de lo que veuen fa que l'obrer espanyol hi visqui bé, i fa una comparació de lo democrats en que hi arriben, comprovant-los les tristes i esquelètiques figures dels presoners alemanys. Això deuria clavar-se al cervell de tots els espanyols, fent-los-hi entendre que la redenció del home està en ell mateix i pels mitjos de la associació.

Acabà fent un elogi del treball i amb unes belles paraules dedicades a la Autonomia, que diu deu ésser de dintre cap enfora i mai com els erissos que van de fora cap endintre convertint-se en una bola de punxes.

Llargs aplaudiments, prodigats per la concurrència que omplenava per complert el local, aculliren la notable disertació del conferenciant.

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Sessió de segona convocatòria del dia 28 de desembre.

Comensa baix la presidència del senyor Alcalde don Pere Simó, aprobant-se l'acte de l'anterior.

S'adjudica definitivament a don Joan Socias Fangar i Alonso de Leon i don Eusebi Rodón Sastre la subasta de «Comarruga», autoritzant a la Presidència per a que firmi l'escriptura de venda en nom de l'Ajuntament.

Es dona compte d'un ofici del senyor President de la Diputació provincial concedint a l'Ajuntament com a subvenció destinada a obres en profit de la vila el 50 per cent dels atrossos per contingent.

Sessió del dia 2 del corrent.

Presideix el mateix senyor Alcalde i s'aproba l'acte de l'anterior.

Es prenen els següents acords:

Primer: Ratificant el plebiscit municipal de la Autonomia integral de Catalunya, fa constar aquest Ajuntament la seva adhesió a les bases d'Autonomia presentades al Govern pel Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya.

Segon: Acceptant la invitació del mateix Consell, s'acorda assistir a la reunió general de Municipis de Catalunya que tindrà lloc en la data que aquell fixarà, per a deliberar sobre'l concurs que ha de prestar els Ajuntaments catalans per a l'efectivitat dels acords que prengui l'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya, per a assegurar la més immediata implantació de l'Autonomia.

Tercer: L'Ajuntament delega a don Pere Simó Romeu per a que en representació del mateix assisteixi a l'esmentada reunió

OBSERVACIONS METEOROLOGIQUES DE VENDRELL

Dies	TEMPERATURA		HUMITAT		PLUJA mil·límetres (*)	Baròme. mil·límetres	Observacions
	Grans màxima	Grans mínima	Grans higròmetre	Grans evaporació			
28	15	4	77		—	761	Clar
29	17	6	82		—	760	'
30	17	6	78		—	762	'
31	13	8	62		—	763	Clar
1	13	1	71		—	760	Vent
2	12	2	80		—	761	'
3	13	2	85		5'1	750	Navol

(*) Cada mil·límetre significa que ha caigut un litre d'aigua per metre quadrat de superfície.

La temperatura s'entén presa a l'ombra.

PENELLONS Curació amb el medicament aleman nomenat SABAÑOL obtingut per concessió especial a la FARMACIA TRAYNER. — VENDRELL

general, amb plenes facultats per a intervenir en llurs deliberacions i acords.

El senyor Manyè fa present a l'Ajuntament que la Mancomunitat de Catalunya acordà ajudar an els Ajuntaments, amb una quantitat igual a la que aquestos votig, per a crear modestes pensions per als vells obrers, i desitjaria que l'Ajuntament ho tingués en compte al fer-se'l presupost. S'acorda que la Comissió d'Hisenda se n'ocupi.

També s'acorda espurgar l'arbrat públic. Amb lo qual quedà finalda la sessió.

CRÒNICA VILATANA

Tenim el temps revoltat; una forta borrasca domina en la atmosfera i com a conseqüència la temperatura es freda i desapaçible, convidant a no moures de casa.

A fi de donar cabuda a les Informacions dels actes celebrats a vila amb motiu de la festa aliada aixís com també de la conferència d'en Fabra Ribas, ens veiem precisats a retallar molts originals que teníem preparats pel present nombre.

La Junta del Centre Industrial ha quedat constituïda pels senyors següents:

Francisco Fernandez Zorrilla, president; Francisco Farreny, tesorero; Isidre Aymeric, secretari; Artur Ramon, vis-secretari; Joan Ferret Navarro, Josep Plà, Tadeo Vives i Pau Mercadé Sanabra, vocals.

Composen la Junta de la secció recreativa el senyor Josep Bové, president; Pau Mercadé, vis-president; Pere Mallofré, secretari; Jaume Vidal, vis-secretari i Ferran Ascencio, Salvador Borrrell i Joan Serra com a vocals.

Al Cine Tivoli, s'hi projectarà avui i demà la cinta dramàtica «Un drama de Victoriano Sardou» comensant les sessions amb una cinta natural i acabant amb altre de còmica.

Dilluns es projectarà el drama «Por el recuerdo del primer amor» i també una cinta natural i altra de còmica.

Durant els tres dies hi actuarà la cansonetista Pilar Manzano.

Nostre amic Joan Ferret i Navarro passa per la pena d'haver perdut sa tendra filla

Josepa, xamosa criatura de vuit mesos que era l'eucari i l'alegria de sa llar.

Reb el bon amic, sa muller i demés família la expressió de nostre condol.

Demà, diumenge, tarda i vella es celebraran dos llits saras al Centre Industrial, quins programes aniran a càrreg de un notable quintet de tziganes, de Barcelona, que dirigeix el professor senyor Mur.

SBCCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL DE VENDRELL

Inscripcions verificades durant l'any 1918.

NAIXEMENTS

Nens, 44.—Nenes, 37.—Total: 81.

DEFUNCIONS

Homes, 60.—Dones, 72.—Total: 132.

MATRIMONIS: 23.

Inscripcions verificades en aquesta oficina, durant la present setmana:

Naixements: Una nena filla de Estanislau Orpinell Borrut i de Rosalia Congost Terradellas.

Defuncions: Josepa Ferret Socias, de 8 mesos.

Matrimonis: Pere Solé Blasí amb Josepa Trullá Blasí.

IMP. RAMON : VENDRELL : TELÉFON 770

Rafel Palau : Banca

Corresponsalia del Banc d'Espanya

Queda obert el pago de tota mena de cupons venciment 31 Desembre passat i 1 de Gener corrent, amb el mateix descompte de les cases de banca de Barcelona.

Compra-venta de tota classe de valors col·litzables a la Borsa barcelonina.

Cuida de la agregació de cupons als títuls que aixís ho precisin.

Pago de títuls amortitzats.

Máquina d'arrencar ceps

n'hi ha una pera llogar a la fusteria de Anton Güell (a) Pistras, al carrer de la Muralla.

Alerta! — Alerta! — Alerta!

Se ofereixen en aquesta població aigües minerals com procedents dels manantials VICHY CATALA sense ser-ho.

Cridem l'atenció dels consumidors per a que no's deixin sorprendre i per a que es fixin bé en les ampolles que'ls hi ofereixin, puig que les dels manantials VICHY CATALA porten taps, càpsules, presintres i etiquetes amb el nom de Sociedad Anónima Vichy Catalán, i per lo tant deixen de procedir de dits manantials les que no'ls portin.

Casa Camadas NOVETATS per a Senyora

PAU MILA

Plaça del Dr. Murillo i carrer de Salmerón 1 i 2

Rebudes les novetats per a la present temporada d'hivern

Paño pluma propi per a Jersey —: Expléndides colecciones de peletería

PREU FIXE

ELS Tres Reis d'Orient

han delegat a la

CASA MUMBRU

per a encarregar i proveir de

Juguets de totes classes

I DEMÉS OBJECTES

propis per a nois i altres per a nenes

Se reben cartes i missives en el

Bussó especial de la Casa

PLAÇA PI I MARGALL, 3

Preu fixe - VENDRELL - Teléfon 763

B. Romeu Freixas

Metge-Cirurgia

CONSULTA: de 11 a 1 del matí i de 7 a 8 tarda

Carrer del Crèdit, 3, pral.

VENDRELL

Desde 'l dia 1.er de Gener de 1919, admitirà contractes de iguala mèdica (aconduits) baix el preu de 10, 15 i 20 pessetes.

CIMENTS

**RÀPID - LENT - PORTLAND - ASLAN
CALÇ HIDRÀULICA - GUIX**

QUALITAT INMILLORABLE PREUS REDUITS

Algüeres — Rentamans — Sefreixos

Escalles de grenet—Dipòsits de ciment armat per a aigua, de totes capacitats
BALUSTRES i altres objectes de pedra artificial

Fàbrica de Mosàic Hidràulic

**DE
EVRISTO JULIVERT**

Dr. Robert, 12—Nort, 5

VENDRELL

FONDA DEL COMERS

EXPLÈNDIDES HABITACIONS AMB CONFORT MODERN
QUARTO DE BANY

Salvador Bundó (a) Tuls

Servel i lloguer de Tartanes

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca

TARTANA A CALAFELL: A les set del matí de tots els dies en combinació pels trens lleugers que surten respectivament de Sant Vicens a les 7'35 per arribar a Barcelona a les 9 i de Barcelona, a les 5'45 per arribar a Calafell a les 7'30.

Passeig de Castellar, 12 **VENDRELL** Teléfon núm. 764

Fonda del Centre

AGUSTÍ ESCOFET

Explèndits i elegants menjadors
Saló per a banquets, casaments i festes

Habitacions ventilades

i amb llum elèctrica:

SERVEI ESMERADÍSSIM

Carrer de Jaume Ramon, 14

VENDRELL

Teléfon número 773

Banco Vitalicio de España

Representants:

Anton Borrell Nin

— **VENDRELL**

F.co Casellas Casellas

— **LAS PESAS**

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : **VENDRELL**

Pere Simó Romeu

ESPECIALISTA EN

MALALTIES DE LA BOCA I LES DENTS

CONSULTES:

De 10 a 12 matí, i de 3 a 6 tarde

Diumenges: De 9 a 1 del matí

ELS DILLUNS NO HI HA CONSULTA

Carrer de la Baixada.—**VENDRELL**

Establiment de Comestibles de Josep Cullaré

Assortit complert de

CHAMPANYES

per les presents festes a PREUS BARATISSIMS

Ch. Carmona, carta d'or.	3'50 Ptes.
Richard fils et C ^a .	3 »
Gran Cremat, llavero.	4 »
Lumen.	4'50 »
Gilón y Rossier, carta d'or.	5 »

Assortit de Turróns

PRIMERES CALITATS

Gijona llegendim, Fondan, Yema

Masapà primera

Neu-fruita, Mel avellana i Neules fines

PREUS ECONÓMICS

Trust Mecanografic MADRID-BARCELONA

Representat al Vendrell per la **IMPREMTA RAMON**

Venda exclusiva per Espanya de les excel·lents
pràctiques i econòmiques màquines d'escriure

— ROYAL —

REPARACIONS DE TOTA MENA

Cambis, compra i venda en totes marques

ACCESSORIS DE TOTA CLASSE

Preus mes econòmics que cap altre casa

Demanint-se presupostos